

Zaak C-191/94

AGF Belgium SA tegen Europese Economische Gemeenschap e. a.

(verzoek van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel
om een prejudiciële beslissing)

„Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese
Gemeenschappen — Aanvullende autoverzekeringspremies”

Conclusie van advocaat-generaal F. G. Jacobs van 15 februari 1996	I - 1861
Arrest van het Hof van 28 maart 1996	I - 1873

Samenvatting van het arrest

*Voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen — Belastingimmunititeit van Gemeenschappen — Artikel 3 van Protocol — Werkingssfeer — Aanvullende autoverzekeringspremies ter financiering van instellingen van openbaar nut, die verschuldigd zijn ongeacht of men bij die instellingen is aangesloten — Daaronder begrepen — Teruggave van indirecte belastingen en belastingen op verkoop van goederen — Toepassing op belastingen op dienstverrichtingen — Restituties voor diensten van openbaar nut van vrijstelling uitgesloten — Uitsluiting niet van toepassing op betrokken aanvullende verzekeringspremies
(Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, art. 3)*

Artikel 3 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen, krachtens hetwelk de Gemeenschappen zijn vrijgesteld van alle directe belastingen en de Lid-Staten overgaan tot kwijtschelding of teruggave van het bedrag der indirecte belastingen en van belastingen op de verkoop, welke een deel vormen van de prijs bij belangrijke aankopen door de Gemeenschappen voor hun officieel gebruik, moeten aldus worden uitgelegd, dat daaronder mede vallen verplichte heffingen, zoals aanvullende verzekeringspremies, die bestemd zijn ter financiering van instellingen van openbaar nut, wanneer die aanvullende premies gelden voor alle verzekeringnemers, ook voor hen die geen enkele band met de begunstigde instellingen hebben, en derhalve verschuldigd zijn ongeacht of men al dan niet bij die instellingen is aangesloten. De immuniteit die aan de Gemeenschap is toegekend bij artikel 28 van het Fusieverdrag, waaraan het Protocol is gehecht, is immers zeer ruim omschreven en betreft alle soorten belastingen, directe en indirecte, en strekt zich daarom uit tot alle soorten bijdragen of heffingen die tot de binnenlandse belastingen

in de zin van het gemeenschapsrecht behoren, daaronder begrepen de in geding zijnde heffingen.

De tweede alinea van voornoemde bepaling moet aldus worden uitgelegd, dat de daarin bedoelde kwijtschelding of teruggave toepasselijk is bij ieder type aankoop, daaronder begrepen de aankoop van diensten, die voor de vervulling van de taak van de Gemeenschappen noodzakelijk is en waarbij het ermee gemoeide bedrag het door de betrokken nationale wetgeving bepaalde minimum overschrijdt.

De derde alinea van voornoemde bepaling, die bepaalt dat geen enkele vrijstelling wordt verleend van belastingen, heffingen en rechten die niet anders zijn dan eenvoudige vergoedingen voor diensten van openbaar nut, moet aldus worden uitgelegd, dat het niet van toepassing is op bovenbedoelde heffingen, daar deze niet de vergoeding voor een bepaalde dienst vormen.